

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH020091
NAZWA OBSZARU Dolina Oleśnicy i Potoku Boguszyckiego

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH020091	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Oleśnicy i Potoku Boguszyckiego

1.4. Data opracowania 2006-10	1.5. Data aktualizacji 2023-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Wawelska 52/54 Warszawa 00-922
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	Brak danych
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	Brak danych

2. POŁOŻENIE OBSZARU

M	1308	Barbastella barbastellus							G	D			
A	1188	Bombina bombina		p	530	530	cmale		G	B	B	C	C
M	1337	Castor fiber							G	D			
F	1096	Lampetra planeri		p					G	D			
M	1355	Lutra lutra		p	4	5	adults		G	C	B	C	B
I	1060	Lycaena dispar		p					M	C	A	C	B
I	4038	Lycaena helle		p					G	C	C	B	C
F	1145	Misgurnus fossilis		r					M	D			
M	1324	Myotis myotis		p					M	D			
I	1084	Osmoderma eremita		p					G	D			
A	1166	Triturus cristatus		p	200	220	adults		G	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N06	2.21
N10	26.35
N16	18.86
N23	3.47
N19	1.28
N17	20.47
N12	27.37
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar stanowi kompleks łąk kośnych wilgotnych i świeżych oraz szuwarów po obu stronach rzeki Oleśnicy i Boguszyckiego Potoku. Obejmuje on też las (w tym priorytetowe łągi olszowo-jesionowe) oraz w nieznacznym stopniu pola uprawne. Obszar mieści się pomiędzy miejscowościami: Rataje, Boguszyce, Kolonia Miodary, Nowica, Sosnówka, Ostrowina, Junoszyn, Cieśle, Spalice. Na odcinku Rataje - Gęsia Górka ciągnie się on wzdłuż rzeki Oleśnicy pasem o szerokości 250 - 500 m i długości ok. 4 km. Następnie ciągnie się w dwóch kierunkach: północnym i północno-wschodnim. W kierunku północnym, wzdłuż Potoku Boguszyckiego, biegnie pas długości około 8 km i szerokości około 200-1000m, natomiast w kierunku północno-wschodnim, wzdłuż rzeki Oleśnica, pas długości około 9km i szerokości około 250-750 m, do którego przylegają 3 pasy o szerokości około 200m ciągnące się w stronę wsi Boguszyce (ok. 1,5km), Ligota Polska (ok. 2km) oraz w kierunku wsi Brzezinka (ok. 3km).
Ostoję rozcina w południowej części obwodnica miasta Oleśnica.

4.2. Jakość i znaczenie

6430 ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)
Siedlisko to reprezentowane jest jedynie przez występujące na niżu ziołorośla nadrzeczne (podtyp 6430-3). Jego niewielkie płyty zachowały się w sąsiedztwie koryta Oleśnicy, brak ich natomiast nad Potokiem Boguszyckim – prawdopodobnie w związku z niewielkimi rozmiarami cieków oraz jego dużym przekształceniem. Występują tu stosunkowo ubogie zbiorowiska związane z małymi ciekami – mają głównie charakter zbiorowisk z dominacją pokrzywy zwyczajnej *Urtica dioica* i kielisznika zaroślowego *Calystegia sepium*, czyli zespołu *Urtico-Calystegietum sepium*. Obecne są też elementy zbiorowisk welonowych na skraju lasów łąkowych, z chmielem zwyczajnym *Humulus lupulus*. Jedynie największe stanowisko (Oleśnica 2) w dużej mierze obejmuje duże płyty kielisznika zaroślowego i wierzbownicy kosmatej *Epilobium hirsutum*, czyli zespół *Calystegio-Epilobietum hirsutii*. Siedlisko w obszarze Natura 2000 występuje na łącznej powierzchni 0,42 ha.

Powierzchnia względna: C (2 % \geq p > 0 %). Powierzchnia siedliska to 0,42 ha, co stanowi poniżej 0,01 % z raportowanej dla Polski powierzchni siedliska 6430, wynoszącej 77,32 km² (w tym 66,05 km² w regionie kontynentalnym).

Reprezentatywność: C (znacząca). Płyty siedliska stosunkowo ubogie w gatunki, w tym gatunki charakterystyczne. Niektóre z gatunków charakterystycznych zazwyczaj występujących nawet nad niezbyt dużymi ciekami nie zostały stwierdzone na żadnym ze stanowisk. Płyty są niewielkie i wykształcone w terenie przekształconym przez człowieka. Stosunkowo niewielka część płatów przylega do zbiorowisk naturalnych, przede wszystkim brzegów lasów. Skutkuje to nietypową strukturą na części ich powierzchni (brak typowych zbiorowisk welonowych). Rzeka Oleśnica jest uregulowana, co negatywnie odbija się na naturalnej dynamice zbiorowiska, obejmującej kolonizację nowo powstałych łąk nadrzecznych i następnie sukcesję w kierunku łąków.

Stan zachowania: B (dobry). Płyty w obszarze są reprezentatywne dla siedliska, jednak cechują się częściowo zaburzoną strukturą w związku z występowaniem w ich otoczeniu zbiorowisk półnaturalnych i synantropijnych. W płatach siedliska znaczne pokrycie mają rodzime gatunki ekspansywne – głównie mozga trzcinowata *Phalaris arundinacea*, poza tym podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*, sadziec konopiasty *Eupatorium cannabinum*, wiązówka błotna *Filipendula ulmaria*. Obecne są też obce gatunki inwazyjne – nawłóć późna *Solidago gigantea*, niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora*. Udział tych ostatnich jest jednak niewielki, a płyty w obszarze mają szereg cech charakterystycznych siedliska.

Ocena ogólna: C (znacząca). Siedlisko w obszarze zajmuje bardzo niewielką powierzchnię (zwłaszcza w porównaniu do powierzchni w skali kraju) oraz nie jest w pełni reprezentatywne. W związku z regulacją cieków ograniczona jest też jego naturalna dynamika. Generalnie stan siedliska w regionie kontynentalnym jest niezadowolający – w związku z regulacją cieków wiele płatów uległo zniszczeniu lub znacznemu przekształceniu. Siedlisko jest też bardzo wrażliwe na ekspansję obcych gatunków inwazyjnych, które często prowadzą do całkowitego zaniku siedliska. Stan siedliska w obszarze jest stosunkowo stabilny, a wpływ gatunków inwazyjnych jest niezbyt duży. W związku z tym obszar odgrywa nieco większą rolę w zachowaniu siedliska niż wynikałoby to ze skrajnie niewielkiej powierzchni jego płatów.

6510 ekstensywnie użytkowane niżowe łąki świeże (*Arrhenatherion*).

Płyty siedliska są stosunkowo ubogie oraz wykazują silne nawiązania do dominujących w obszarze łąk wilgotnych (niezaliczanych do siedlisk przyrodniczych), przejawiające się między innymi licznym występowaniem rdestu wężownika *Polygonum bistorta*. Prawdopodobnie wszystkie lub przynajmniej znaczna

część płatów wykształciła się na skutek melioracji i osuszenia płatów łąk wilgotnych. Efektem jest m.in. znaczny udział płatów ubogich zbiorowisk kostrzewy czerwonej *Festuca rubra* i wiechliny łąkowej *Poa proatensis*, czyli zbiorowiska *Poa pratensis*-*Festuca rubra* (podtyp 6510-2). Wykształca się ono często na ubogich glebach powstałych na murszejących, przesuszonych torfach. Udział typowych łąk rajgrasowych *Arrhenatheretum elatioris* (podtyp 6510-1) jest niewielki, są one poza tym bardzo ubogie w gatunki charakterystyczne i typowe dla siedliska.

Powierzchnia względna: C (2 % \geq p > 0 %). Powierzchnia siedliska to 10,47 ha, co stanowi poniżej 0,01 % z raportowanej dla Polski powierzchni siedliska 6510, wynoszącej 7625 km² (w tym 7325 km² w regionie kontynentalnym).

Reprezentatywność: C (znacząca). Siedlisko cechuje się zubożonym składem gatunkowym – zdecydowanie dominują w nim nieliczne gatunki traw, niski jest udział roślin dwuliściennych. Duża część płatów reprezentuje ubogi podtyp 6510-2, wykształcający się w miejscu osuszonych łąk wilgotnych. W obrębie płatów siedliska wyraźne są nawiązania do łąk wilgotnych, część najbogatszych w gatunki płatów stanowi zbiorowiska pośrednie do łąk wilgotnych. W związku z powyższym siedlisko w obszarze znacznie odbiega od stanu typowego.

Stan zachowania: B (dobry). Pomimo niezbyt dużego bogactwa gatunkowego i niewielkiego udziału gatunków dwuliściennych struktura zbiorowiska jest stosunkowo dobrze zachowana. Nie występuje tu znacząca obecność krzewów i podrostu drzew oraz gatunków inwazyjnych. Udział gatunków ekspansywnych również jest stosunkowo niewielki.

Ocena ogólna: C (znacząca). Siedlisko zajmuje niewielką powierzchnię, zwłaszcza w porównaniu z dużymi powierzchniami podawanymi dla obszaru całego kraju. Jest niezbyt typowo wykształcone, co przejawia się niskim bogactwem gatunkowym, zwłaszcza roślin dwuliściennych. W bogatszych płatach występują silne nawiązania do łąk wilgotnych. Płaty są stosunkowo dobrze zachowane (m.in. regularnie koszone) – odróżnia je to od płatów występujących w wielu obszarach Natura 2000, gdzie obserwowane są negatywne zmiany polegające na ograniczeniu koszenia lub też znacznej jego intensyfikacji, podsiewaniu i nawożeniu.

Nietypowe wykształcenie i bardzo ograniczona powierzchnia przesądzają jednak o bardzo ograniczonej roli płatów siedliska w obszarze Natura 2000 w ochronie tego siedliska w skali kraju.

91E0* łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*), olsy źródliskowe

Siedlisko to reprezentowane jest w obszarze jedynie przez typowy dla dolin niewielkich cieków podtyp 91E0-3 niżowy łąg jesionowo-olszowy. Jest on stosunkowo zbliżony do olsów (niebędących siedliskiem przyrodniczym) i często występuje wspólnie z nimi. Łągi występują na terenach bardziej nachylonych (a więc na obrzeżach dolin cieków) oraz przy samych ciekach - czyli w miejscach o wyraźnym ruchu wody w podłożu. W miejscach płaskich woda stagnuje w podłożu, czego efektem jest wykształcenie się olsów. Łągi są bardzo rozpowszechnione w obszarze, jednak w związku z obecnością olsów ich powierzchnia jest mniejsza niż powierzchnia drzewostanów z dominacją olszy czarnej. Siedlisko przynajmniej częściowo zregenerowało się w wyniku sukcesji na wcześniejszych terenach otwartych, w sąsiedztwie uregulowanych koryt cieków i sztucznych zbiorników wodnych. Znaczna część drzewostanów ma wiek około 80 lat, jednak występują też płaty starsze (około 100 lat). Płaty te cechują się stosunkowo dobrym stanem za wyjątkiem niezbyt dużej ilości martwego drewna. Oprócz tego występują duże powierzchnie płatów o młodszym drzewostanie, częściowo będące wynikiem sukcesji na terenach otwartych. Płaty te cechują się większym udziałem gatunków ekspansywnych i inwazyjnych. Generalnie jednak płaty siedliska stanowią ostoje ekosystemów zbliżonych do naturalnych w silnie przekształconym krajobrazie zdominowanym przez tereny otwarte oraz monokultury sosnowe.

Powierzchnia względna: C (2 % \geq p > 0 %). Powierzchnia siedliska to 114,11 ha, co stanowi 0,11 % z raportowanej dla Polski powierzchni siedliska 91E0, wynoszącej 1068 km² (w tym 1025 km² w regionie kontynentalnym).

Reprezentatywność: A (doskonała). Siedlisko cechuje się typowym drzewostanem dla podtypu 91E0-3. Runo jest dobrze wykształcone, z dominacją w runie gatunków typowych dla siedliska, jak i jego podtypu.

Wykształciło się w dolinie niewielkich cieków, co jest typową lokalizacją występowania podtypu 91E0-3. Jest to zbiorowisko klimaksowe dla występujących na tym obszarze warunków środowiska.

Stan zachowania: B (dobry). Płaty w obszarze są dobrze wykształcone i mają dobrze rozwinięty drzewostan w dość zaawansowanym wieku. W większości wypadków podszyt i runo również są dobrze zachowane.

Część z płatów cechuje się jednak niezbyt dużym bogactwem gatunkowym, a w niektórych duże pokrycie w runie mają gatunki ekspansywne. W runie i podszytce obecne są także obce gatunki inwazyjne. Niektóre płaty cechuje też przesuszenie podłoża. Niemal cała długość cieków w obrębie płatów siedliska została w

przeszłości uregulowana. Zaznacza się ponadto niedostateczna ilość martwego drewna.

Ocena ogólna: B (dobra). Płaty siedliska w obszarze są reprezentatywne dla podtypu siedliska. Ich powierzchnia jest stosunkowo niewielka w stosunku do całości powierzchni siedliska w Polsce, jednak wynika to z szerokiego rozprzestrzenienia siedliska w Polsce. Zachowało się ono jednak zazwyczaj na niewielkich powierzchniach i jest silnie przekształcone. Na tle innych obszarów chroniących siedlisko zaznacza się tu obecność dużych, zwartych płatów o ograniczonym obecnie wpływie człowieka oraz stosunkowo niskie pokrycie gatunków inwazyjnych. Obszar Natura 2000 stanowi istotny element ochrony łągów nadrzecznych w silnie przekształconym i zagospodarowanym rolniczo regionie.

1084 Pachnica dębowa *Osmoderma eremita*.

W sezonie badawczym w 2019 i 2020 roku przeprowadzono inwentaryzację pachnicy dębowej w obszarze Natura 2000 Dolina Oleśnicy i Potoku Boguszyckiego, w wyniku której nie potwierdzono obecności gatunku w obszarze. W obszarze nie stwierdzono obecności gatunku ani grubych, dziuplastych lub próchniejących dębów i innych drzew liściastych, stanowiących optymalne siedlisko pachnicy dębowej. Stwierdzono tylko jeden dziuplasty i próchniejący dąb szypułkowy, który może stanowić potencjalne miejsce rozwoju gatunku. Oprócz tego obserwowano jedynie zdrowe drzewa, które w przyszłości mogą stać się potencjalnym siedliskiem gatunku. Trudno ustalić stan zachowania gatunku i siedliska ze względu na brak stwierdzeń gatunku jak i stanowisk lub optymalnych siedlisk.

1308 Mopek *Barbastella barbastellus*.

Ocena populacji – D (populacja nieistotna).

Wielkość populacji występującej w obszarze stanowi znacznie poniżej 0,1% populacji krajowej. Obserwacje dotyczą wyłącznie pojedynczych stwierdzeń na żerowiskach oraz przelotów w okresie migracji. Tereny leśne w granicach obszaru są zbyt małe na utrzymanie kolonii i obszar może pełnić jedynie funkcję żerowiska dla pojedynczych osobników.

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*.

Ocena populacji – D (populacja nieistotna).

Szacowana liczebność to 6 rodzin (18-22 osobniki), co stanowi poniżej 0,02% populacji krajowej gatunku. W obszarze występuje populacja osiadła, która koncentruje się wzdłuż koryt rzecznych i w obrębie stawów hodowlanych na całym obszarze. Natomiast populacja migrująca wykorzystuje cały obszar jako miejsce odpoczynku w trakcie dyspersji. W obszarze występuje nieistotna populacja gatunku (ocena populacji D).
4038 Czerwończyk fioletek *Lycaena helle*.

Ocena populacji: C. Populacja w obszarze stanowi z pewnością mniej niż 2% krajowej populacji. Ocena stanu zachowania: C. Stanowiska czerwończyka fioletka są złej jakości: łąki są silnie zarośnięte i nieużytkowane oraz zarastające gatunkami inwazyjnymi i ekspansywnymi gatunkami rodzimymi, a jeśli są koszone często nie pozostawia się powierzchni niekoszonych. Przywrócenie ekstensywnego użytkowania na łąkach powinno spowodować wzrost liczebności populacji. W związku z powyższym stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniono jako III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane.

Natomiast trudność odtworzenia określono jako średni, ponieważ wymaga nakładu środków przy utrzymywaniu terenów łąkowych. Izolacja: B. Badana populacja jest nieizolowana, ale występuje na peryferiach swojego naturalnego zasięgu – czerwończyk fioletek jest gatunkiem eurosyberyjskim, uważany za borealno– górski, w Europie występuje wyspowo. Ocena ogólna: C. Ocena ta jest wypadkową nadanych powyżej ocen, przede wszystkim oceny stanu zachowania siedliska. Obszar, ze względu na położenie, ma duże znaczenie dla ochrony gatunku przede wszystkim dla rejonu zachodniej i północnej Polski, gdzie stanowiska występują wyspowo i są izolowane przez duże odległości.

1060 Czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*.

Ocena populacji: C. Populacja w obszarze stanowi z pewnością mniej niż 2% krajowej populacji. Ocena stanu zachowania: C. Większość stanowisk czerwończyka nieparka jest złej jakości: silnie zarośnięta i nieużytkowana, zarośnięta nawłocią kanadyjską, trzciną lub turzycami, o małej powierzchni, z małą liczbą roślin pokarmowych, z ubogą bazą roślin nektarodajnych. W związku z powyższym stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniono jako III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane. Natomiast trudność odtworzenia określono jako średni, ponieważ wymaga nakładu środków przy utrzymywaniu terenów łąkowych. Izolacja: C. Gatunek występuje w granicach swojego naturalnego zasięgu, populacja jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania. Ocena ogólna: C. Ocena ta jest wypadkową nadanych powyżej ocen, przede wszystkim oceny stanu zachowania siedliska. Przy zastosowaniu działań

ochronnych, siedliska nieparka ulegną względnie szybkiej poprawie i zwiększy się dostępność roślin pokarmowych gąsienic i baza roślin nektarodajnych dla dorosłych motyli, a tym samym ocena ogólna może być wyższa.

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*.

W obszarze zlokalizowano 10 stanowisk kumaka nizinnego, a monitoringiem pod kątem występowania tego gatunku objęto 61 stanowisk (wszystkie zidentyfikowane w trakcie prac terenowych w latach 2019-2020). Stanowiska kumaka nizinnego zajmują w rozproszeniu cały obszar: w dużym odosobnionym śródleśnym stawie na rzece Oleśnica w pobliżu drogi krajowej DK25, w stawie śródleśnym w Jonasie, w długim L-kształtnym rowie przy pd.-wsch. brzegu dużego stawu oraz w samym stawie w Sokołowicach, w obu stawach położonych na południe od drogi ekspresowej S8 w pobliżu Gęsiej Górki, w dużym trzcinowisku położonym na zachód od dwóch poprzednich stawów, w stawie rybnym w Lesie Boguszyckim, wszystkie w gminie Oleśnica oraz w kompleksie stawów wędkarskich, na południe od rzeki Oleśnicy w pobliżu Parku Nad Stawami w Mieście Oleśnica. Sądząc po liczbie stanowisk i ich rozproszeniu przestrzennym gatunek znajduje dobre warunki do egzystencji na omawianym obszarze. Populacja: C - poniżej 2% populacji krajowej – populacja krajowa nie jest możliwa do oszacowania, ale biorąc pod uwagę liczbę stanowisk w obszarze w stosunku do liczby potencjalnych miejsc bytowania tego gatunku w Polsce, populacja w obszarze na pewno nie osiąga pułapu 2% populacji krajowej; Zachowanie: B - dobre, w tym: Stopień zachowania siedliska: II - elementy siedliska dobrze zachowane. W obszarze występują dogodnie miejsca bytowania gatunku. Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania. Ocena ogólna: B – dobra, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk, rezerwuar populacji w okolicy, stan siedlisk oraz perspektywy ochrony.

1355 Wydra *Lutra lutra*.

Populacja: ocena C – populacja osiadła wykorzystująca prawie cały obszar, koncentrująca się wzdłuż koryt rzecznych oraz w obrębie stawów hodowlanych i populacja migrująca wykorzystująca obszar jako miejsce przystankowe w trakcie dyspersji. Na podstawie obserwacji terenowych populację wydry w obszarze Dolina Oleśnicy i Potoku Boguszyckiego oszacowano na 4-5 dorosłych osobników. Dwa osobniki występują na stanowisku Potok Boguszycki, a 2-3 na stanowisku Oleśnica. Należy zaznaczyć ze względu na wymagania siedliskowe wydr oraz ich dużą mobilność osobniki te przemieszczają się swobodnie między stanowiskami, a ich arealy osobnicze wykraczają poza granice obszaru Natura 2000 wzdłuż dolin rzecznych. Kluczowymi miejscami dla wydry w obszarze są kompleksy stawów hodowlanych, które stanowią dla niej ważną bazę pokarmową. Populacja zasiedlająca obszar jest stosunkowo niewielka, jednak wydry występują tu w stosunkowo dużym zagęszczeniu (dzięki licznym stawom hodowlanym). Z uwagi na brak danych o całkowitej liczebności gatunku w Polsce nie można odnieść jej liczebności w obszarze w stosunku do populacji krajowej. Stosunek ten jest raczej niewielki i plasuje się na poziomie poniżej 2%.

Stan zachowania: ocena B – obszar posiada dobrze zachowane elementy siedliska istotne z punktu widzenia biologii gatunku. Są to elementy pochodzenia antropogenicznego w postaci licznych kompleksów stawów hodowlanych i łowisk, które są regularnie zarybiane oraz elementy pochodzenia naturalnego, takie jak brzegi rzek ze stosunkowo dużym udziałem roślinności wysokiej. Z drugiej strony w obszarze brak jest odcinków rzek preferowanych przez wydry (>3m szerokości).

Izolacja: ocena C - gatunek występuje w granicach swojego naturalnego zasięgu. Stanowiska w obszarze mają dobre połączenie z innymi obszarami występowania gatunku bez wyraźnych barier, co umożliwia swobodną migrację osobników.

Ocena ogólna: ocena B - dobra, biorąc pod uwagę liczebność populacji, stan siedlisk oraz perspektywy ochrony.

1096 Minóg strumieniowy *Lampetra planeri*

Ocena populacji – D (populacja nieistotna).

W obszarze stwierdzono dobrze zachowaną, zróżnicowaną wiekowo populację o wielkości minimum 50 osobników. Stwierdzenia gatunku obejmują 3 rozproszone stanowiska: ciek Rzeczysko, górny fragment rzeki Oleśnica oraz ciek Protwa. Gatunek ten został stwierdzony na niewielkich, wrażliwych na lokalne czynniki ciekach, które zachowały naturalny charakter.

1145 Piskorz *Misgurnus fossilis*

Ocena populacji – D (populacja nieistotna).

W trakcie badań nie stwierdzono występowania piskorza, mimo potwierdzenia kilku sprzyjających stanowisk.

Nie jest wykluczone jego występowanie, lecz obecnie nie jest on zbyt rozpowszechniony, w związku z czym populacja w obszarze została oceniona jako nieistotna. Jeśli nie będą prowadzone regulacje cieków, które stanowią główne zagrożenie dla piskorza, istnieje szansa na odbudowę jego populacji.

1166 traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

Ocena populacji – D (populacja nieistotna).

Gatunek stwierdzony w granicach obszaru (w latach 2019-2020) na 4 stanowiskach: w małym prywatnym stawku w Brzezince Małej przy cieku Protwa, gm. Oleśnica, w najbardziej północnym z kompleksu stawów rybnych w Miodarach (staw wypełniony był wodą w niewielki stopniu), gm. Dobroszyce, w stawie śródleśnym w Jonasie oraz w długim L-kształtnym rowie przy pd.-wsch. brzegu dużego stawu w Sokołowicach, dwa ostatnie stanowiska w gm. Oleśnica. Brak wcześniejszych danych co do stanowisk tego gatunku w obszarze. Na podstawie zebranych danych oszacowano wielkość populacji w obszarze na ok. 200 osobników. Z punktu widzenia ochrony gatunku obszar nie ma dużego znaczenia dla traszki, populacja gatunku w obszarze jest nieistotna.

1324 Nocek duży *Myotis myotis*

Ocena populacji – D (populacja nieistotna).

Wielkość populacji występującej w obszarze stanowi znacznie poniżej 0,1% populacji krajowej. W obszarze i w jego sąsiedztwie nie zidentyfikowano stanowisk gatunku, nie ma też odpowiednich żerowisk (pastwisk, lasów z ubogim podszytem i runem). Z tego względu w obszarze obecne mogą być wyłącznie pojedyncze, zalatujące osobniki.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03.03		i
H	I01		b
H	I02		i
H	E01.03		o
H	K02.01		b
L	B02.02		o
L	E01.03		o
L	E03.04		o
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03.02		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

--	--

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Kącki Z., Stefańska-Krzaczek E. 2007 Inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych NATURA 2000 na terenie Nadleśnictwa Oleśnica Śląska Malkiewicz A. 2006 dane niepublikowane Tarnawski D. 2005 Dokumentacja do użytku ekol. "Mokradła Boguszyckie" (Dz. Urz. Woj. Dolnośl. Nr 7, poz. 198 z 2005 r.) Tarnawski D. 2007 Inwentaryzacja zwierząt leśnych i nieleśnych Natura 2000 (bez ptaków, płazów i gadów) na terenie Nadleśnictwa Oleśnica

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu
Adres:	Polska al. Jana Matejki 6 50-333 Wrocław
Adres e-mail:	sekretariat.wroclaw@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu
☒	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH020091

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

